

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, dafiran z dnevom naslednje nedelje. Naročna velja za Avstrijo: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 krom, za Ameriko po 6 krom; za drugo inozemstvo se računi naročino z ozirom na visokost poštine. Naročino je plačati naprej. Posamezne štev. seprodajo po 6 v.

Uredništvo in upravnost se nahaja v Ptiju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodoši in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/4 strani K 32, za 1/8 strani K 16, za 1/16 strani K 8, za 1/32 strani K 4, za 1/64 strani K 2, za 1/128 strani K 1. — Pri večkratnem oznamilu se cena primerno zniža.

Štev. 7.

V Ptiju v nedeljo dne 14. februarja 1909.

X. letnik.

Veleizdajalci.

Zadnja leta, zlasti pa zadnji meseci so zopet iz novega odkrili vse veleizdajalske nazore in cilje prvaško-slovenskih strank. S vsakim pogledom, s vsako kretnjo in s vsako svojo besedo so vse prvaške stranke brez razlike javnosti dokazale, da jim ni ničesar za obstoj avstro-ugrske monarhije. Nasprotno, ti prvaki, ki so na jeziku tolkokrat patriotje do blaznosti, katerih želje hitijo tolkokrat po odlikovanju z zlatim ali srebrnim križcem, — ti prvaki se celo ne sramujejo, da se v gotovih trenutkih odkrito svetu kot strastni na spottnik naše države, torej tudi našega cesarja, pokažejo.

Mi gotovo ne pretiramo. Ali dva slučaja iz zadnjih tednov osvetjujeta našo trditev popolnom in kdor zna misliti z lastnimi možganimi, ta bode moral priznati, da ne loči prvaške voditelje od navadnih deželnih izdajalcev ničesar drugače nego — ime.

Prvi slučaj je sledeč: Desetletja sem že obstoji v Ljubljani vojaško veteransko društvo. Kakor povsod pri veteranskih družbah, bil je tudi namen tega društva, da širi in vpljubi v sreči starih vojakov patriotska čestva, zmisel za domovino in zvestobo do cesarja. Lahko rečemo, da se doslej v Avstriji še ni dogodilo, da bi kakšno veteransko društvo prekoračilo te meje svojega delokroga, ali pa da bi prekoračilo sploh meje cesarskih postav. Tudi ljubljansko veteransko društvo je bilo osnovano in je živel skozi desetletja v tem patriotskem naziranju. Sam cesar je imel tudi protektorat in je bil prvi zaščitnik ljubljanskega veteranskega društva. Pri temu se je to društvo prav dobro počutilo. Nabralo je tekom let iz doneskov svojih članov lepo premoženje okoli 23.000 krom. Vsak pametni človek bi zdaj mislil: veleizdajalske panslavistične misli lahko okujojo vsako prvaško društvo; ali pred veteranskim društvom se bodejo menda le ostavile . . . Pa ne! V Ljubljani je bilo nasprotno! Veteransko društvo, nahuskano od Hribarevih hujškačev in izdajic, je napravilo par sklepov, ki so stali naravnost v nasprotju z namenom društva. Tako so m. dr. ti zapeljani možakarji sklenili, da dajo lepo svoto iz društvenega premoženja za spomenik tistim nesrečnim dvem mladencem, ki sta bila vsled prvaške gonje 20. septembra ustreljena. Posledica tega je bila, da je odložil presvitlicesar pokroviteljstvo čez to društvo. Kajti cesar kot vrhovni zapovednik armade vendar ne more biti protektor društva, ki demonstrira in izizza na tak način c. k. armado. Druga posledica pa je bila, da je oblast dotično veteransko društvo razpustila in premoženje konfiscirala. Člani, ki so torej že skozi desetletja vplačevali krvavi svoj denar, da bi od društva dobili na stara leta primerno podporo, člani, ki so cesarja zvesto služili, označeni so zdaj v javnosti kot ne vredni cesarjevi milosti in odvezelo se jima je na branah 23.000 krom. Mi ne mečemo kamenja na te člane! Mi vemo, da pretežna večina ljubljanskih veteransev ni kriva te nesreče;

— krivi so le veleizdajalski hujškači in v vrstah prvaških voditeljev. Ali to je pribito dejstvo: prvaška veleizdajalska gognja ne poneha niti v c. k. veteranskih društvih.

In zdaj naj omenimo še drugi slučaj, ki sicer ni tako pomemben, vendar pa ednako značilen. Te dni so razbili češki rogovičev avstrijsko državno zbornico. Ta dogodek dokazuje vso brezvestnost tiste vrste političarjev, ki se bojijo pridnega dela, ki hočejo svoje volilce na limanice praznih besed in pobalinskih psovki poloviti. Ko je predsednik naznani, da je državni zbor zaključen, prišlo je do pretepa in nekaj teh čeških rogovičev, katere je imenoval neki nemški poslanec „politische Lausbuben“, je bilo tehenih. Potem so pričele posamezne stranke peti. In glej, ko so nemški krščanski socialci zapeli cesarsko pesem, nise oglasil niti eden slovenskih poslancev. Pač pa so zapeli skupno s češkimi poslanci panskavistične pesmi. Cesarška pesem ni tem ljudem nič, ali češki „Kje dumov muj“ jim je vse... In zdaj vprašamo: Ali se ni tudi v tem hipu odkrilo veleizdajalsko prvaško srce? Ali ti ljudje res misijo, da bodejo „slovenstvo“ odrešili s takim delom proti naši državi?...

Mi tega ne verujemo! Ali tudi ne verujemo, da bi slovensko ljudstvo sledilo tej politiki i blaznosti in terorizma. Slovensko ljudstvo samo ob sebi je bilo vedno avstrijskega mišljenja. Zato smo prepričani, da bode to slovensko ljudstvo pognalo svoje zapeljivce tja češ balkanske meje, pa če ne drugače, potem — s pasjim bičom!

Politični pregled.

Državni zbor — razbit. Surova sila, besna gonja sta torej zopet — kakor že tolkokrat na Avstrijskem — premagali zdrav razum. S kako velikim veseljem se je svoj čas pozdravljalo uresničenje splošne in ednake volilne pravice. Reklo se je, da bode nova zbornica odstranila vse napake prejšne in odprla pot resnemu delu. Prišle so volitve. Ali — nova državna zbornica je v narodnostni gonji še bolj divjala kakor starata. Nova zbornica ravno ni bila izraz ljudske volje temveč k večjem izraz ljudske zanemarjenosti in nezrelosti. Prišli so v državni zbor najrazličnejši poslanci, med njimi tudi mala skupina razgražačev, ki mislijo udomačiti i na Dunaju manire žganjepivcev predmestja v Pragi. In glejte, — ti ljudje so — zmagali. Smešno, krvavo smešno je „delo“ in smešna je „zmaga“ teh čeških političnih kralavalistov. Na čelu teh mali skupini stoje — en Kloufač. Možičelj se ne sramuje, potovati danes v Beligrad in se pobratiti tam s kraljemorilci, jutri pa se delati za patriota avstrijskega; ne, tega se en Kloufač ne sramuje, kakor se ta nekdaj revni gospod ne sramuje, sezidati si z bogve od kje dobljennim denarjem lepo palčo v Pragi. Drug politični bajaco v tej čedni družbi je Fresl. Mož je še pred nekaj leti po cestah Prage lampe prisigal; danes je ta pane vodja „kulturnega na-

roda Čehov“. In slični so drugi ti gospodje. Tem ljudem primanjkuje seveda sleherni čut odgovornosti; njim se gre le in edino za — škandal. Zato so pričeli tudi v zbornici brez vsacega resnega vzroka z obstrukcijo in so s tem prisili vlado, da je državni zbor zaključila. Tako so prišli gospodje poslanci domu. Z zaključkom zbornice so vsi stavljeni predlogi — in med njimi je mnogo nujnih gospodarsko velevažnih predlogov — vrženi v koš... In kaj bode zdaj? Dvoje je mogoče: ali se vladi posreči, da si utrdi svoje stališče in premaga nasprotnike rednega dela; potem bode zbornico zopet sklicalci. Ako se pa vladi to ne posreči, potem bode moralna pač državni zbor popolnoma razpustiti in stali bodemo tedaj pred novimi državnozborskimi volitvami. Na vsak način živimo zdaj tako rekoč v — absolutistični državi. Žalostno!

Lasali, klofutali, suvali in brcali so se velemodri „zastopniki ljudstva“ tudi še, predno so odpotovali domu. Češki razgražači so napravili letos obstrukcijo večidel z instrumenti; žvižgali, tulili in vpili se, kakor da bi jim kdo zdrave zobe drl. Obenem pa so zvonili z krajimi zvonci in igrali na pozavne ter na harmonike. Drugi poslanci so se s tem seveda zabavali. Tako so dunajski poslanci nabirali v klobuku mile darove za „pemske muzikante“. Drugi poslanci so zopet iz papirja „čake“ naredili in jih poveznili na glave čeških kričačev. Vsled tega je prišlo po zaključju seje do hudega pretepa. Klofute so pokale kakor v predmestnih butikah. Posebno močno jo je skupil češki poslanec Lisy, kateremu so v pretepu vso obleko strigli... Čast taki državni zbornici!

Nekaj dobrega je pa le doneslo zaključenje državne zbornice. Gospodje poslanci so sicer še vedno poslanci, ali nedotakljivi niso več in za vsako nepostavno dejanje se zdaj lahko pred sodnijo pozovejo. Na drugi strani — to je pač še bolj važno! — ne dobivajo poslanci zdaj nobenih dijet. Brez plače poslanec biti pa tudi ni „hec“...

Nova vlada. Komaj je poslaniška zbornica zaključena in že je sestavljena nova vlada. Ta obsegajo sledeče člane: predsednik pl. Bienerth, notranji minister pl. Haerdtl, finančni minister pl. Bilinski, justični minister dr. pl. Hohenburger, minister za poduč. grof Stürgkh, železnični minister dr. Wrba, trž. minist. dr. Weiskirchner minist. za javna dela Rittner, poljedelski minister profesor Brat, nemški minister dr. Schreiner, češki dr. Zazek, poljski pl. Abrahamovicz. Torej novo vlado imamo; radovedni smo, kakšno srečo bode imela.

Štajerske deželnozborske volitve sicer še niso razpisane. Poroča se pa iz zanesljivih virov, da se bodejo vršile šele v drugi polovici meseca junija. Razne stranke se že pripravljajo na boj, ki bode vsled spremenjenega volilnega reda letos še veliko hujši nego drugače. Stališče naše stranke bodovalo v pravem času pojasnili.

Pri razkosevanju posestev si slnžijo gotovi brezvestnečni prav lepe, čeprav precej nepoštene dobičke. Ogrski kmetijski tajnik Buberg Bansa je n. p. izračunil, da so taki koristolovci pri razkosevanju posestva, katero je merilo 52.000

katastralnih johov, vtaknili 8 milijone kron dobička v zlep; pri nekem drugem posestvu (11.000 kat. johov) pa 3 milijone kron. Pač lepe številke. Ali krvave dobičke delajo ti večidel židovski ljudje pri razkovevanju manjših kmetij.

Minister Rezek †. Umrl je bivši češki minister Rezek.

Angleški kralj Edvard bil je te dni v Berlinu na obisku nemškega cesarja Viljema II. Poset ima veliki politični pomen.

Dopisi.

Od sv. Barbare v Halozah. Dragi „Štajerc“, prav pošteno in popolnoma resnično je pisano kar se tiče okrajni zastop ptujski, v štev. 6 februarja t. l. Tudi mi Halozani ubogi trpni kateri ne poznamo drugega kakor hude brege moramo teško delati, čakati na kapljico vina, katerega pripravimo. pride nevihta in v trenutku je naše upanje uničeno, kakor leta 1906 in 1907. Lansko jesen smo pa toliko te božje kapljice pripravili, da nismo imeli v kaj ulivati in kaj je pa zdaj, ne moremo vino prodati in kleti so polne, ker kupcov ni in ako pridejo, nam take cene ponujajo, da ni za tožiti. Troštamo se da bo zdaj bolje, ker ni več tako huda zima, in bomo blago saj po primerni ceni ne z izgubo vi denar spravili. Tudi mi Halozani v bogi trpni moremo srčno zahvalo izgovoriti našemu dobrotniku g. Ornig velezasluženi načelnik okrajnega zastopa, kateri je v teku let toliko dobrega v Halozah storil. Leta in leta smo prosili prejšnji okrajni zastop, naj nam popravi cesto skoz Medribnik k sv. Florjani in cesto čez Okički hrib, ali samo pri obljubah je ostalo, storilo se pa vsih 18 let ni nič. Že leta 1905 je škoda na naših vinogradih vsled zime, katera je mnogo terla uničila veliko bedo povzročila, vsled tega tudi slabi vinski pridelek, ali pač dobra kapljica. Gospod Ornig je začel premišljavati, kako bi se ubogim Halozanom pomagalo, in sprožil je on iz svojega namena, da se je začela graditi cesta k svet. Florijana, na Okičkem hribu in po Turški grabi. Delalo se je že v jeseni leta 1905 in cela leta 1906 in 1907. In glej kaj je mož koristnega za javni promet storil; lepe ceste so se napravile, da nam je zdaj mogoče pridelke izvožiti, kar poprej ni bilo mogoče ali pa prav nevarno za blago in živino. Dvakrat smo bili prizadeti od toče, leta 1906 in 1907, tako hudo, da še danes naši žepi čutijo in mi vsi silo trpimo. Skoz pomoč g. Orniga smo zaslужili imeli, z njegovo pomočjo smo sebe in naše uboge otkroje preživeli, ves denar, veliko tisoč in tisoč goldinarjev je v Halozah ostalo. Vsled tega tudi mi Halozani gospodu Ornig-u, kateri se je mnogokrat po naših krajih vozil, čas in denar žrtvoval, za vso nam izkazano dobroto iz srca zahvalo izrecemo in le želimo in prosimo da bi še mnogo let se trudil za okraj in, za nas v boge Halozane. Vobilci za okrajni zastop pozor! Zdravite se pri prihodnjih volitvah, upoštevajte zasluge g. Orniga in današnjega celega okrajnega zastopa in volite le najzvestejše naprednjake, ne pa prvaške hujškače, kateri drugega ne delajo kakor nemir in preprič. Bog živi in prid okraja mnogo let še velezasluženega načelnika g. Orniga in celi okrajni zastop. Živijo!

Hyaležni Haložani.

Sladkagora pri Šmarju. Hrvatski Hrvozani!
Mnogo si že poročal od naših občinskih volitev, ali vedno se odkrivajo še večje lumperije naših klerikalcev, katere ima zdaj c. k. sodnija v rokah. Naš častiti g. župnik je oddal tisti dan samo — ednajst glasov! Voliti so morali tisti dan mrtveci, kateri so že pred štirimi leti zapustili naš svet. Kaj vse storijo dandanes naši politični duhovniki, da še mrtvi v grobovih nimajo božjega miru pred njimi! Naš g. župnik se je izrazil, da na Mestinju sta samo dve katoliški hiši, kateri imajo poštene časopise, drugi imajo vsi tisti prokleti list, ko prihaja od ptujskih nemškarjarov in lutranov. Res je to cudno, da se naš g. župnik toliko jezi na „Štajerca“, pa ga sam rad čita, če ga le dobi. Pustite nas mestinjske kmete pri miru in pokorite se sami za svoje grehe, ker tudi niste brez njih. Le vprašajte vaše taborharje, hlapce in dekle, katerim premašo plačate, in nekega trgovca v Rogaški Slatini, ko mu nočete plačati 48 krov za drobnarijo, ali pa mežnarja, kateri je mogel

več dni vam delati in mu je prišlo 14 vinarjev plačila na dan. Grehov dovolj tudi pri Vas.

Poličane. Dragi „Štajerc“, prosim vzemi še nekaj zanimivega od mene. Slišal in bral sem že dostikrat različnega od črešnjevskoga župnika Ivan Sušnikat ; ali venjeti sploh nisem mogel, da bi bil ta g. v taki meri „kek“ kakor se govorí in piše. V priložnosti pa sem se sam prepričal. Kot nekdajni črešnjevski župljan potreboval sem za enega mojih otrok krstén list, za katerega sem osebno g. župnika Sušnika prosil, dobil sem ga. Prvič pa so bile g. župniku moje mustače (ruse) na poti ; dejal je da moram biti obrit in da je že večino Črešnjanov do te navade prisilil. Drugič mi je predbacival, da imam preveliko otrok, da bi bil moral skrbeti, da bi jih bilo manj. Tretjič me je vpraševal da „Štajerca“ i. t. d. Molčal sem komaj, da nisem znil, posebno kar se tiče napada zavolj otrok ; skoraj sem omenil, da mi jih je Bog dal, in da še ni bilo pri moji hiši slišati o skrivenem porodu kakor nekje druge ; saj bi g. župnik že gotovo slutil kje, in da bi istih tam mogoče še več bilo kakor pri meni, če bi se ne govorilo o skrivenih porodih. Kar se tiče mojih muštar omenim, da budem iste sam redil brez druge pomoči. „Štajerca“ pa sem bral in ga budem. Vse do gyišne mere, ali če je človek preveč „keks“, je pa že preveč in nedostojno. — Močoče v priložnosti natančneje. — Kek“

Iz Oplotnice. Kakor je že zloglasna kavka spodneštajerskih farjev, ki se „Slov. Gospodar“ imenuje, na vse pretege naznala, pripravljamo se v Oplotnici na nove občinske volitve. V prvi vrsti svoje notice v št. 2 stran 4 toži ta smrdljivec naprimer: „Zgeče bule in samotilne pege v okvirju spodnještajerskih Slovencev so nemčurske kmecke občine“ itd. Mi sicer dobro vemo, da so to „bule“ v vaših nikdar sitih trebuhih, ki vas žgejo in pečajo; ali ne bodo vam ustregli, kakor se že sami radostno razmišljate, da vam bodoemo zdaj pri teh volitvah operativno prisločili. Naš kmet, naš pošteni kmet dobro ve, kamor bi mi davkopalčlci zabredli, ako bi se dali po nazorih našega g. župnika in njegovega šele privandranega kaplančka komandirati. Prvega že itak dobro poznamo kakor tudi njegove svete namene in tudi vemo da nam je postavil novo cerkev, da se je na njegovo pritoževanje zaklenila in zavrgla naša ljuba stara farna cerkev, katera nas spominja takole veselih kakor tudi žalostnih ur in smo takorekoč z njo živeli. Vemo tudi, da si je postavil krasno palačo za svoje namene, da je postavil poljedelsko poslopje po najnovješem načrtu itd., ali vse skupaj sam sebi v prid in dobiček. Mi farani imamo od vsega tega toliko, kakor maček od ukrađene klobase, katero mu je pes požrli. Seveda se tudi nekatereim cedijo sline po krasnih slikanih sobah našega g. župnika in med temi je prvi naš gospod krepki vojak v Kreti, zdaj kaplan v Cadrarni. Komaj malo topel gratal tukaj pri nas na Pohorju, že mu ni več vse ničesar. Do vina katerega je nafehtal po fari 8 polovnjakov, se mu kakor se sliši, gabi in ga ne pije sam. Ker pa brez vinca ne more biti, kupil si je žlahtne kaplje rumene in rudeče in da ga dobro zna luskati, pokazal je to tudi na volilinem shodu prav dobro. Poklicali so namreč naši maziljeni za dne 30. januarja t. I. volilni shod v Čadrarno,

za dne 30. januarja v r. Velenji shod v Čestomcu, na kateri shod je tudi od 500 volilev došlo 13 mož poslušati naše odrešenike. Ker pa ni bilo vredno veliko govoriti in se s temi trinajstimi pečati, prestavili so shod iz posojilnice v župniško krčmo in od tam preselili se v staro kapljanijo. Tam so se naši gospod kaplan placirali na zofo med dve ženi in jih nagovarjali za par poljubov kar se pa sicer ni zgodilo. Ker je pa tiste dni bil hud mraz in gospod kaplan tudi niso bili tako močno oblečeni jih je pa začelo tresti po celiem životu. Ker se ravno menimo od stare kapljanije, moramo poročati da še sicer nove nimamo. Pa kakor že omenjeno se našemu g. kaplanu silno cedi za krasne sobe in zato je zahteval in zapovedal, da budem kmetje kakor hitro bodejo volitve dobro izšle, in mi vse Oplotniške nemčurje zagnali, hitro postavili novo kapljanijo, po načrtu župnikove krasne palače. Zato pa, dragi kmetje, volite pridno same farške kimovce da budem dobili hitro novo cerkev, z župnikovo palačo z hlevam vred, na naš hrbet, v pomladici pa, ako nam Bog da

zdravje začeli bodo skupaj voziti novo kaplanijo in plačilo ne bo izostalo. Pse račun nam bo c. kr. eksekutor gotovo naš zalog lonaj Dominus vobiskom. Na Vaše pa stovrste v št. 2 stran 4 Vam pa odgovor, kolik sledete: Sramota za XX. stoletje je vsaka za poteka katera zgubi svojo samostojnost in se skriva in vpreči v jarem zbesnilih farjev in jezumskih nobnih prihodnjih več.

Kostrovnica pri Poličanah. V jesenskem pretečenem letu imela je „Marijina dali kot svoje zborovanje pod nekim kozolcem, saj se je z bralo mnogo teh devic skupaj pa lahko vse govornika v obraz vidile, saj oni so pa gori po latah precej visoko. Ali neki iz tega, kateri gospod se je pa semintja izprehajal pod tem in je te device še višje podil; le te lezlašči gor, da boste lagli na hanku zastopile, tako frane bode govorili. Seveda, te Marijine device im prepomile čisto zamišljene v govornika in pri tem so pozabile na veter, kateri je kikiboskavi, vse strani sukal... Ali pobožni gospod je joče svoje oči vedno obrnjene gori proti nebesam, onoči da bi

Frauheim. Ljubi Štajerc! Gótovo bo je do hi za mene Ti še neznanca mali prostorček al naj nekaj poročam kar me že dolgo teži. ~~Šlog~~ ne d preteklo sredo po opravkih proti Maribor rezverne državni cesti mimo Frama, mrzlo je bilo, elali z sneg škripal pod nogami, ker bilo je ~~no~~ estev jutru. Jaz grem zamišljen kakor vsaki če im okupili, nujni opravek, kar vidim dva možaka a gospami korakati po cesti od Frama: bila sta era ima dobra in odlična kmeta katera sta šla na mirna v Maribor. Meni je bilo prav ljubo da se asu trga varšijo dobil, da se kaj pogovorimo. Spoznavo Ne pozdravili smo se koj in začel se je različnika govor: seveda med onima dvema in je rat sliš pažno poslušal ker tudi jaz sem že večka ter si je o framski robukti. Eden začne: si čital Veku več v predzadnjem in zadnjem „Straži“ katera je odr. N z novim letom začela izhajati in katera je od g. kaka stara klepetava baba, katera vse upil, te na nos nese, če se ji lonec stere. Tudi um kme venski Gospodar“ ni boljši, odkar je dihovali

vse računili kaj je pri novem pokopališču za Bogonaj storil bi ne bilo dosti 500 krov; koliko je pa storil pri popravljenju cerkve pretečeno leto, koliko je dal lepega hrastovega in drugega lesa za popravljanje stolpa in cerkvenih stopnic peska in ko so cerkev zunaj popravljali; vse to ni v nobenem računu. Zdaj ga pa g. župnik ima za nemškutarja, liberalca in Bogve kaj. Veš ljubi moj Valentin to še ni vse: si čital v zadnjem „Slov. Gospodarju“ kako je čez framske učitelje čekal, če imajo količaj ponosa na stan se bojo dalje oglasili. Veš jaz rečem, framska šola je zlo ogledna šola, znamo jo tako na deželi iskati. Res g. župnik pravijo in več takih ki tako plitvo mislijo; nič ni se potreba nemški učiti, jaz pa pravim da je dobro če kdo več jezikov zna, ko bi jaz bolše nemški znal in še več jezikov, bi se mi boljše godilo. Veš Valentin te se mi čudno zdi kako more g. župnik čast. g. kanonika Gaberca, kateri so čez 20 let službovali kot župnik v Framu in zdaj jim pa obesili takso sramoto zaradi framskih občinskih volitev saj oni sami najbolj poznajo koga imajo v III. razredu voliti, to ni kolegialno. Še g. dr. Turner, kateri v Mariboru stanuje pa ima lepo posestvo v Framu mu ni prizanesel. On je vendar velezasluženi gospod, kateri ima toliko v petah kako framski župnik v glavi, zato se noče z takim prepričati. Veš Valentin pa res, kam človek ulo pomoli v privatnih hišah ali v krčmeh v Poskavi, Slinici ali v Framu povsod ga pomilujejo če je res, koje agitiral za volitve v Framu ponocni in podnevi je v ti polski zimi plazil od hiše do hiše še celo po Pohorju in je ljudi nagovarjal naj njegovo stranko volijo, to je katoliško Bog ne daj voliti liberalno nemško štajercijsko brezverno stranko, ker te nam bojo same stroške delali z občinskimi dokladi, ter nas bodo iz posestev potisnili, ktere bodo potem Nemci popokupili. Kaj mu je storil gospod Rosman in gospod Scherbaum oba iz Maribora, katera imata tukaj posestva? saj sta poštenjaka in mirna Nemca. Kako rad v jesen pošle ob času trgatve veliko brento po vinski most, če je ravno Nemec. Skoraj bi bil pozabil, zakaj g. župnika ljudje pomilujejo in to sem že mnogokrat slišal da je pri agitacijah hudo ponoči padel ter si je možgane pretresel, zdaj mu pa ubožčku večkrat pride, ter bi skoraj leco (Kanzel) podrl. Nekteri pa pravijo, ter od tega časa, ko je od g. grofa Schönborna tisti podreni grad kupil, ter gre pogosto k tistim nekdaj tlačenim kmetom, kletkev in katerih se nekdaj tlačenim zdihovali in sam vidi v časi zelenega možicelna z družbo kapico, v časi pa vidijo velikega zelenega kušarja blizu onemu podobnega, in temu pravijo Gašperl — mogoče, ter se stem pogovarja, ta bi znal ubožčeka celo znoriti. Veš Jaka še nekam drugam prihaja, kam pa? nekaj na kolinec in gostje, na ktere se skoraj vedno sam povabi, ampak z nekemu Janžurju v klet, ker ima dobro vinsko kaplico in Janžur je dober človek, ki se najboljše misli pa izpovedati se mu more, kaj le od koga povedati vé in to je lahko, ker je dolgoletni Morski župan in pri tem se napije, ter včasi popolnoči sladkoginjen spremljan od Janžurjev lepih hčerk iz Marijinega društva primaha domu, ker cesta je tam zlo slabu posebno pa ledena. Valentin čez kaj si g. župnika najbolj razbijati slišal v pustnem času? Čez to, ker ga ljudje nočejo ubogati, ko toliko ti zatracani ples prepoveduje in to se mu ljudje le smejejo, ker Francani smo že plesali in posebno pa letos pri ti dobrini vinski kaplici in še bomo plesali in nikoli njega pravili ko že njega ne bo. Pa veš, nekteri se ga le bojijo, ker prišel bo pustni čas potreba bo iti po lisek in poznej h izpovedi, on pa pravi, da nebo nobenemu odveze dal kateri bo plesal; on pravi, jaz vam prepovem plesati če bi ravno jaz plesal vi me morete ubogati, ker sv. katoliška cerkev to prepoveduje. To se je že pokazalo 23. januarja ko je imelo „Kmetsko Bralno-Društvo“ pri znanem krčnarju Turnjeru veselico. Povabljeni niso bili samo kmetje družbeniki, ampak tudi drugi prijatlji bralnega društva ne oziraje se na vero in narodnost. Bili so prav zidane volje ter začnejo plesati različne plese, nazadje se tudi četvorko (Qadrille) in to je nek župnikov podrepnik, v jutro kar toplo nesel župniku kteri je potem skoraj bil leco podrl in pri tem tako hribo dobil, da ni mogel pete

maše več brati. „Slov. Gospodar“ je prinesel da so sami Nemci plesali do jutra in potem so pa ljudje doma spali, namesto ko bi bili šli k maši. Ubogi Fram! še v postrem času ne bomo smeli več plesati. Veš ljubi moj Valentin ko bi zdaj Kristus naš gospod v Fram prišel in bi nas pozdravil: mir vam bodi, kako smo bli tega navajeni bi mu naš g. župnik rekel: tihu bodi, tu sem jaz gospod. Zaupanje imamo da ga bodo mil, knez in škof malo pokrtačali in mu mir zapovedali. Pri teh govorih prišli smo do ločitve. Moža sta mi še veliko povedala mastnih, pa naj bo za takrat dosti.

Slike iz Brežic na Savi.

III. *)

Mi naprednjaki smo zelo olikani ljudje. Tudi miroljubni smo in ponižni do skrajnosti. Ali tako daleč vendar ne gre naša ponižnost, da bi nastavili še levo lice, ako nas kdo udari po desnem. Ne, v politiki, v javnem življenju velja za vse in tudi za nas geslo: Oko za okom in zob za zob! Pa še nekaj: tudi v politični borbi smo navajeni, rabiti le dostenja, poštena sredstva. Proti poštenemu nasprotniku pošteno orožje, to je naše geslo. Ali tekmo zadnjih let smo prišli do prepricanja, da Benkovičeva klika ni pošten nasprotnik. Proti Benkovičovi strahovladi ne pomagajo ne pametni argumenti ne dostenje besede, ne postava ne poštenost; pomaga pač le — pasji bič! Mi nismo pasjega biča v politični vpeljali. Ne, s pasjim bičem je bil slovenski poslanec in doktor Benkovič od slovenskega doktorja Seranca tepen. Navdušeni prvaki so torej sami pasji bič v politiko vpeljali. Nas to seveda nič ne briga. Zaradi nas se prvaki med seboj lahko z bombami in revolverji nasprotujejo. Mi ne bodo rabili surove sile proti Benkovičevi kliki, čeprav človeka kar roka zasribi, ako srca enega teh prvaških hujškačev. Rabili bodo le — moralični pasji bič in ta bode za Benkoviča pač še bolj občutljiv, kakor oni bič, ki ga je čutil v krčmi tam črez mostom!

Resnica mora na dan, — pa naj pride sam vrag, mi ne bodo resnice zatajili. Mi nismo imuni poslanci, mi prevzamemo vso odgovornost za svoje članke. Ako bi torej skozinsko poštemenu Benkoviču kaj prav ne bilo, potem nas on in z njim vsa njegova banda lahko toži. Pred sodnijo se bode vse razjasnilo! Torej — korajža velja!

Po tem uvodu naj nadaljujemo svoje poročilo o sodniških razpravah, ki so se vrstile dne 23. prosinca pred okrajno sodnijo v Brežicah. O razpravi proti moralično nedotakljivemu Agrežu, ki je ali koncipijent ali solicitator, na vsak način pa voda pri Benkoviču, smo že v zadnji številki poročali. Agrež je dobil svojih 14 dni in s tem — dober tek ter amen!

Pri vsemu temu pa je le eno zanimivo: Proti prvakinji je bila naprjena ta dan pravzaprav le ena zanimiva tožba, namreč proti Agrežu — pardon, proti moralično do nebes segajočim Agrežu —; proti g. Schalonu, ki še ni bil zaradi nobenega zločina, tudi ne zaradi goljufije ali tativne ali poneverjenja kaznovan, pa so naprili prvaki celo vrsto tožb. G. Schalon se teh tožb ni zbal. Ali zastopnik moralično finega Agreža (pravzaprav je bil to zastopnik dr. Benkoviča) se je bal in se je hotel na vsak način „zglihati“. Kmalu bi ta zastopnik na kolena padel in prosil g. Schalonu ter vrlega njegevoga zastopnika g. dr. Janeschu, naj se „zglihati“. Vsi so imeli vtis, da bi prvaki plačali tudi vsako sveto denarja, ko bi se jim njih hudo bije odpustilo. Glavna stvar pa je to-le: Zastopnik dr. Benkoviča je izjavil (po nemško): „Ich habe die Vollmacht zu erklären, dass von unsrer (Dr. Benkovič) Kanzlei nicht mehr gegen die Ranner Polizei gemacht oder geschehen wird, wenn man die Klage gegen Agrež zurückzieht.“ Po slovensko in po domače povedano: Benkovič in njegovi hlapci so slovesno pred sodnijo izjavili, da ne bodejo več niti besedice, sploh ničesar ne proti brežiški policiji storili, ako se potegne tožba proti poštemenu Agrežu nazaj. To je dr. Benkovičov pooblaščeni zastopnik pred sodnijo javno po-

vedal. Proti temu dejству ne pomaga torej nobena laž. Zato nastane iz tega sledečo vprašanje: Ali je dr. Benkovič poštenjak? Mi vprašamo še enkrat: Ali je dr. Benkovič poštenjak? — Stvar je ta-le: Dr. Benkovič se je, odkar je poslanec, boril proti brežiški policiji. Z neštevilnimi vprašanji, članki, interpelacijami itd. je nastopal proti tej policiji. V teh vprašanjah in interpelacijah so se nahajala najhujša očitanja. Ako bi bil dr. Benkovič torej poštenjak, moral bi ta boj proti brežiški policiji do konca kot mož izvojevati. On tega ni storil! Ne, on je po svojem zastopniku milo prosil, da naj se mu vse odpusti in da ne bode iz njegove pisarne nikdar več niti besedica proti brežiški policiji prišla. Dr. Benkovič je torej kapituliral pred g. Schalonom in sploh pred Nemci v Brežicah. Dr. Benkovič je hotel odkupiti zapor svojega moraličnega Agreža z oblubo, ki bi ga vezala celo življenje . . . Kaj je človek, ki reče sosedu desetkrat „lump“, ki pa v trenutku, ko ga sosed toži, prosi: Prijatelj, odpusti mi; ako me ne pustiš zapreti, ti obljbim, da ti ne budem nikdar več „lump“ rekel. Vsakdo bode rekel, da je ta človek desetkrat la gal. In tudi mi rečemo odkrito in brez ovinkov, da je s tem pred sodnijo dokazano, da je dr. Benkovič 1) ali se hotel datih za celo Agrežovega zapora podkupiti, ali pa da je 2) v vseh svojih interpelacijah proti brežiški policiji nesramno lagal.

To je pribito! Gg. dr. Janesch, K. Schalon itd. niso sedli na lim in se niso dali zapeljati. Torej ni prišlo do „zglihanja“. Agrež, čedni Agrež je šel zato 14 dni in luknjo . . . Benkovič pa je seveda največji poštenjak na Slovenskem . . .

Novice.

Voltive za deželni zbor nam prihajajo vedno bližje in treba se bode pologoma pomeniti, kaj nam je ukreniti. Nasprotniške stranke se že gibljejo in stara igra, stara komedija pričenja: obljube in obljube in še enkrat obljube . . . Tisočero slovenskih volilcev je žalibog še dandanes takih, da bodejo šli na lim medenih teh obljab. Ti reveži na duhu bi seveda tudi brezovo metljilo ali pa spodnje hlače farovskekuharice izvolili, ako bi jim to ta ali oni prvaški „odrešenik“ zapovedal. Te ljudi prepričati, je pač polnoma nemogoče, kér oni smatrajo misliti samo ob sebi za smrtni greh in bi si dali raje ušesa odrezati, nego da bi rečimo premisliti iz farovža ali pa pa iz pisarne prvaškega dohtarja došle zapovedi. S temi ljudmi — in ti so pravzaprav osrednja armada prvašta, — se res ne da govoriti. Ali hvala Bogu, da se je pričelo vendar že jasnit in da imamo po Slovenskem že stotero delavnih ljudi, ki ne poslušajo več nobene komande temveč volijo po lastnem prepricaju in lastni volji. Ta veseli napredek se je pokazal zlasti pri zadnjih državnozborskih volitvah. Vkljub najhujšim lažem in najstrastnejšemu nasprotniškemu pritisku oddali so kmetje, delavci in obrtniki več tisoč glasov za napredne kandidate, torej za stvar gospodarskega dela, sporazumljenja z Nemci in napredka. Mi smo prepričani, da se bodejo ti tisočeri glasovi neodvisnih naprednih mož še povečali, pomnožili. Zato opozarjam tudi že danes na prihodnje deželnozborske volitve. Prvaki in sicer ravno tako „narodnjaki“ kakor „klerikalci“ bodo zopet prihajali in vam vse obljbili, kar se vaše srce želi. To so tudi v državnozborskem volilnem boju storili. Ali ko so prišli novo izvoljeni poslanci tja na cesarski Dunaj, so svoje obljube snedli in se bedastim volilcem smejal. Žalostno ali resnično! Upamo torej da bode vedno manj kalinov za prvaške farizeje! Naprednjaki, somišljeniki, boste torej vsak hip pravljeni in kadar vas pokličemo, takrat vti na krov!

Sloga, jokava prvaška sloga je šla že zopet rakom žvižgati . . . Nič kruha ni postale iz te moke in niti smešno dejstvo ni pomagalo, da sta bratca Ploj-Jurtela v Ljubljani svoj listič pod imenom „Sloga“ ustanovala. Nič, nič ni! Seveda, za Plojja in ednake politično problematične eksistence bi bila „sloga“ zelo potrebna. Kajti potem bi bilo vendar še mogoče, da ob-

*) Glej zadnjo številko „Štajerca“.

drži n. p. čedni hofrat svoje mandate. Brez "sloge" pa je skoraj gotovo, da bodejo klerikalci prav resno preskrbeli, da pride hofrat Ploj tja, kamor spada, namreč v politično staro žezezo. Zato, pač edino zato so prvaki stare barve, politične mumije prejšnjih časov, zahtevali "slogo" . . . V politiki se pozna ravno samo eno slogo, — namreč to, da se nasprotnika premaga. In ker so klerikalci tako reko že premagali prvaške "narodnjake" in "liberalce", zato ne potrebujejo zdaj nobene druge slike . . . Tudi na Kranjskem so se prvaki že zopet zlašali in stepli. Torej je pokopana, zopet pokopana, ta lepa, prvaška "sloga" . . . Mislimo, da se nikdo po tej našemljeni karikaturi nezrelih glav ne joka!

Prvaki in — ljubezen do bližnjega. Da gre prvaško sovraštvo tudi do groba in se ne usmili niti najhujše nesreče, je znano. To osveti tudi slediči slučaj, katerega ne posnemamo morda kakšnemu "brezverskemu" listu temveč ljubljanskemu "Slovencu", ki je glasilo vse slovenske duhovščine: 1. t. m. gorelo je gospodarsko poslopje g. Bergmanna na zgornjem Rožniku v Ljubljani. K požaru so došli ljubljanski prvaški ognjegasci. Namesto da bi gasili, so se obrnili in odšli. Ko so srečali požarnike iz Viča, so jih nagovorili, naj se vrnejo, češ, naj "le kurnik pogori" . . . In vse to zato, ker je g. Bergmann — Nemec. Ali ko je ležala Ljubljana vsled potresa v razvalinah, takrat niso ti gospodje vprašali, od kje so prihajale podpore, takrat jim ni smrdel nemški denar . . .

Morilec?! Znani "Žane iz Iblane", ljubljanski župan Hribar ima smolo. Septemberski dogodki so mu bili prilika, da napravi svoje ime "svetovno znano". Hotel je širnemu svetu dokazati, da imajo modri Ljubljanci na čelu moža, ki bi najmanje zaslужil, biti župan Londona ali predsednik Francoske ali pa še bolje: kralj tiste jugoslovenske države, ki jo hočejo prenapeti pravki na razvalinah Avstrije uresničiti. Ali Hribar je sicer zvit kot kozji rog, vendar pa ima mnogo smole. In ravno septemberski dogodki mu niso prinesli posebno veliko "slave", pač pa mnogo sramote. Bili so ti dnevi s svojimi škandali in svojim nasiljem pravi dokaz Hribarjeve nezmožnosti in brezvestnosti. Kajti dogodki v Ptaju so se vršili v soboto in nedeljo. Hribar pa je mirno gledal, ko so ljubljanski tolovaji in barabe do petka pripravljali izgred. Hribar in njemu ednako vredna policija niso garnili niti mezinca, da bi te izgredne onemogočili. Potem se je zgodila nesreča: prišli so vojaki, barabe so metale na vojake kamenje, vojaki so streljali in dva mladeniča sta bila ubita . . . Zdaj je zagrmelo po slovenkem časopisu in povsed se je čul klic: "Morilec!" — Kdo morilec? Hribarjevi možicelji in sokrivci so vpili najprve, da je deželní predsednik Schwarz "morilec", češ da je on poslal vojaštvo na cesto in ko bi tega ne storil, bi se tudi nesreča ne zgodila. Tudi Hribar je približno tako govoril. Zdaj se je zdela stvar predsedniku pneuma in povedal je ter dokazal v javnosti, da je sam župan Hribar od njega zahteval, da naj pridejo vojaki in pomoci. Tisto, kar je "Žane iz Iblane" očital predsedniku Schwarzu, to je sam zakrivil! Ako je kdo torej odgovoren za Ljubljani prelito kri, potem je to Hribar. Prvašto, nahujskano, fanatično prvašto, to je — morilec!

Prestolonaslednik Rudolf. 30. prosinca t. l. je bilo dvajset let, odkar je presenetila avstrijske narode nesrečna vest, da je izdihnil prestolonaslednik Rudolf, — in kako je presenetila ter pretresla ta vest avstrijske narode! Vso mišljenje podanikov v naši monarhiji je takrat že bilo navajeno v nadi, da bode sledil dobremu Francu Jožefu I. mlađi, ljubljeni Rudolf. Ali te nade so bile nakrat uničene, — Rudolf je ležal na mrtvaškem odu. Kakor strela je udarila ta vest v vrste ljudstva in napravila tako globok vtis, da ga niti danes po pretekli dvajsetih let ne moremo pozabiti. Rudolf mrtev! Kaj je vezalo srca ljudstva tako tesno na tega nesrečnega cesarjeviča, ki je vladal v srcu narodov že predno mu je bila posadena cesarska krona na čelo? Nikdo ne more povedati, kaj je širilo in omogočilo to globoko ljubezen do prestolonaslednika. Njegova prijaznost, njegova ljubeznivost, njegova dobrota, — gotovo

vse to. In tudi njegova delavnost. Saj je n. p. znano, da je pričel Rudolf izdajati krasno delo "Die österr.-ungarische Monarchie in Wort und Bild." Hotel je podeliti to delo svojemu očetu ob 50 letnici. Ali doživel je le 40 letnico vladanja Franc Jožefa . . . Vse to je vplivalo na ljudstvo in vnemalo iskro ljubezni do cesarjeviča. Ali še nekaj je, kar ne smemo pozabiti. O Rudolfu se je govorilo, da postane tisto, kar je bil cesar Jožef II. svojem času. V Rudolfu se je pričakovalo novega "ljudskega cesarja", ki bi naj s krepko mladeničko roko razbil okove teme in odpril državo pravi svobodi. In vse kaže, da bi uresničil Rudolf to upanje, ali — smrt je došla, brezusmiljena smrt, in nam je vzela prestolonaslednika. Pač nas vrlada še danes ljubeče geslo Franca Jožef I. Ali — Rudolfa ni več, — 20 let že počiva v očetovski gomili. . . Upajmo, da niso zagreble s truplom Rudolfa tudi svobodo ljudstva . . .

Iz Spodnje-Štajerskega.

Otroci in politika. "Marburger-Zeitung" poroča nova junaštva minoritskega župnika Vavpotiča v Ptaju. List pravi, da hoče Vavpotič tudi šolska dekleta v svoje "Marijine društvo" spraviti. Tako postopanje je rodilo seveda odpor tudi v vrstah duhovnikov. Tako se je zoperstavil veručitelj g. pater Schediwi temu počenjanju in je naravnost povedal, da otroci glasom postave ne smejo biti člani nobenega društva. Vavpotič je to seveda grozovito razjezilo in skušil je svojo jezo s tem ohladiti, da je patra od verouka odstavil. Misil je pač, da ima ponižnega psička pred seboj, ki se mu bode pod vsakim pogojem pokoril. Ali g. pater Schediwi je — mož in kot mož si ne pusti vzeti poštenja in pravice. Zato je odgovoril na nasilje Vavpotiča s tem, da je ednostavno klošter zapustil, da ne čita več maše in da stanuje zdaj v hotelu Osterberger, dokler ne bode cerkvena oblast vso zadevo rešila. — Tako poroča omenjeni list. Ako je to poročilo resnično, no, potem imamo lep vugled politikujočega faršta. Za take duhovnike, karor je debeli Vavpotič, postane tudi najpoštenejši duhovnik tovariš nemogoč, ako ne trobi v politični rog in se ne pokori politični zapovedi klerikalstva. Izvršitev duhovniške dolžnosti je Vaupotiču in njegovim tovarišem dereta briga. Gre se jim le za politiko. Ali še nekaj: Mi se enkrat za vselej prepovemo, da bi se našo šolsko deco po raznih društvenih vlačila. Ako se dobri žalibog še nekaj že precej razvelih devic, ki so članice takih farških društev, potem privoščimo Vavpotiču te device in devicam Vavpotiča. Ali otrok ne spada v društvo! In zato budem Vaupotič enkrat resnično povedali. Ako že drugo ne pomaga, mu budem pa povedali, da naj se drži raje duhovniške svoje službe in — celibata. Vemo sicer, da ima Vavpotič posebni talent za pisanje "libsbrifov", ali tudi to mu ne bode pomagalo. . . Mi ne potrebujemo hujšačka!

Iz Črešnjevca pri Slov. Bistrici dohajajo nam prav čudne novice. Eden naših naročnikov ni dobil te dni svojega "Štajerca". Vprašal je tedaj poštnega sluga, kje da je list postal. In poštni sluga je naročniku naznani, da je "Štajerca" — župnik Sušnik vzel. To se je baje že štirikrat zgodilo. Tudi se je razne klerikalke navorjalo, naj delujejo nato, da bodejo naši naročniki "Štajerca" popustili. . . Mi nimamo vzroka, da bi na tej vesti dvomili, ker poznamo župnika Sušnika že od vseh strani. In tedaj, ako se je to zgodilo, treba bode enkrat odločno zaropati. Ako že posvetna in cerkvena oblast nočeta ničesar proti temu politikujočemu duhovniku storiti, zna se zgoditi, da si bode ljudstvo samo pomagalo. Kdor jemlje list, ki ni njegov in prepreči, da ga dobi pravi lastnik v roke, ta krade. In krasti je po našem mnenju ravno tako za lajika kakor (še bolj) za duhovnika prepopovedano. Opozarjam župnika Sušnika na to dejstvo in vključ temu, da ne držimo dosti na njegovo vest, upamo, da se bode poboljšal. Ako bi pa kaj ednakega storil, zna se mu zgoditi, da ga kdo za učesa zaradi tatvine pred sodnijo potegne. Mi gotovo veliko potprimimo, ali ako se že na nepošten način proti nami nastopa, ako se za "sveto stvar klerikalstva in prvašta" že krade, potem moramo druge strune naviti!

Učitelj — hujščak. Omenili smo že več leti, da zasledujejo gotovi prvaški učitelji poljedelje države. Tako je motil učitelj Rozman v Storeh kratkem neko nemško družbo in izrazil na grši način. Take fantaline bode treba odstraniti, ker delajo po našem mnenju edino učitelj, ki avitvijo A. Stanu sramoto!

Lep duhovnik. V župnišču Sv. Peter je te dni neka beračica in prosila župnika, da napisi dopis ji njene novorojenega otroka krsti. Župnik je dal ženi nasvet, naj gre v Celje, februarja da on noče svojih cerkvenih knjig z njem v nobenem umazati. To je duhovnik, kaj! Kaj kačna? . . . Otrok umrl, predno da pride žena v Celje? G. A. bi bil odgovoren za nedolžno dušo, ki nima o, da Vi krsti po naukah katoliške cerkve vstopa v ne Mariboru Res, čudno, žalostno je krščanstvo gotovilo Slovo spodov duhovnikov. Kristus bi take brezstvari prvakinje posestnik pač z bičom iz božjega hrama pognal.

Napredna zmaga. Listom se poroča, da je se p se vršile 4. t. m. občinske volitve v Podčetem. Kako Končale so z zmago naprednjakov. Čast z nimi volilcem!

V Klečah, občine Hrastovce se je pri mu zopet z delom v rudniku, ki je bil svoj. A. Dern lastnina gg. Candolin in Hartner in v kat. Dubrovnik se je mirovalo 12 let. Starješki kovači se bili zapriše na izvrstno kvaliteto tega premoga, kateri po izvedeniškem mnenju najboljši v sre. Vzrok Avstriji, spominjali. Dela so zdaj v str. Salmaja naških rokah, premog se lepo sortira in k. sodarski dovoz lahak ter leži rudnik v bližini okraja je vir tovo zadovoljno. Upamo, da bode rudnik vynik km zročil še snovanje drugih podjetij in primene. Porotno ta način novo življenje v dolino.

Zivinski in svinjski sejem v Ptaju vršil 4. t. m. Prignalo se je 210 konjev, štanjški komadje govede in 720 svinj. Trgovina je adela, je pri nekaj zvišanih cenah zelo dobra. Prihod živinski in svinjski sejem se vrši 17. t. Morilka svinjanci na norom, zanci na zvezdicu, ki se je, je-li vane z zvezdico (*) so živinski sejem, sejni, zevi, zvezdice 35 le pomenijo letne in živinske sejme.

Letni in živinski sejmi na Štajerskem. Sejmi brez zvezdice so letni in kramarski sejmi; sejni, zevi, zvezdice, je-li vane z zvezdico (*) so živinski sejem, sejni, zevi, zvezdice 35 le pomenijo letne in živinske sejme. h tativ Dne 11. februarja na Bregu pri P. bil je (svinjski sejem); v Gradiču*. Dne 12. februarja težke na Gomilici**, okr. Lipnica. Dne 13. februarja v Brežicah (svinjski sejem). Dne 15. februarja na Račah*, okr. Maribor; v Žalcu**, okr. Celje imata pa Ponikvi**, okr. Šmarje pri Jelšah; v Sevnici v Brežicah**; v Arvežu (sejem z drobnimi). Dne 16. februarja v Radgoni*; v Ormužu (svinjski sejem); v Podplatu**, okr. Rogatec. Dne 17. februarja na Ptaju (sejem s ščetinari, govečki samo in konji); v Imenem (sejem s ščetinari), neka v Kozje. Dne 18. februarja na Bregu pri Pt. V Draž (svinjski sejem); v Gradiču*; v Šoštanju**. Dne 19. februarja v Pišecah**, okr. Brežice; tsch je Gornji Poljskavci**, okr. Slovenska Bistrica. Dne 20. februarja v Teharjih**, okr. Celje; v Braslovčah**, okr. Vransko; pri Sv. Filipu-Čin bl. rače**, okr. Kozje; v Vidmu*. okr. Brežice, le pri 23. februarja v Ljutomeru*; v Ormužu (svinj in sejem); v Rogatcu (sejem z veliko živino). Dne 24. februarja na Imenem (sejem s ščetinari), Na led okr. Kozje; v Arvežu**, v Mariboru*; pri mlademu Duhu-Loču**, okr. Konjice; v Laškem**; v Smenjenski Bistrici**; v Rogatcu**; na Ptaju (sejem s konji, govedom in ščetinari); v Kozjem**. j na

Subvencijski ovni koroškega seländerske v led plemen se bodo, kolikor bodo dopuščala sredstvo mi oddajali ovcerjcem po goratih krajih, če Samor kmetijski družbi vpošljejo 20 K. Za malo je škodljivo se morajo oddajati tudi sosednjim in načarjem za plemenje. Odpošiljali se bodo najti Smrdi v aprilu in maju in naročnik mora platiti naročnino iz Solčave, postaja Železna Kaplja, veduje

Potovalna predavanja o perutninarnstvu v Srednjem in Spodnjem Štajerskem. Da se bo zvezne potovalna predavanja o perutninorejji vršila tenzivneje, se je osrednji odbor c. kr. kmetij družbe v svoji seji 2. julija p. l. izrekel za predavatelje, Š-Mi perutninorejskega odseka in naprosil gospode razum Armina Arbeiter, upravitelja deželne bolnice Ariran umobolne v Feldhofu pri Gradiču, Otmarja M. pogur deghem, graščaka v Falkenhofu pri Andritzu in čital Janeza Pechany, upravitelja deželne hiralnice svoji Schwanbergu, naj prirejajo na podlagi Arbeita dela jeve knjižice, in na vsakokraten poziv načelstva da je

večnike kmetijske družbe po raznih krajih Srednje in politiki. Spodnje Štajerske potovalna predavanja o perutniplanih horej. Zato prosimo vse cenjene podružnice, naj teh pravnam blagovolijo naznaniti svoje želje, naj se ta na podlagi teh gospodov k njim pošle in predava stranjo perutnino. Omenjammo še, da sta gospoda Ljški pravitev Arbeiter in Pechany na razpolago le ob nedeljah in praznikih.

Izjava. Dne 17. januarja, (3. št.) je prinesel ka, na list dopis iz Prihove. Z dotočnim dopisom nato nam nobene stike in zvezze. — V Prihovi dne 1. februarja. — Miha Pšeničnik. — Opomba im redništva: Potrjujemo, da je ta izjava j. ko pšenična. — Uredništvo. —

e? Kd. **G. A. H.** naduč: Potrjujemo resnici na nebesi Mariboru!

Slovo je vzel iz Rosvajna znani panslavistični prvak in razkosevalec kmetskih posestev da ipu je še proslil, da se ga sprejme v občinsko četrtno vezo. Kakor čujemo, ni za tem hujskajočim zavetnikom noben petelin zapel.

Policaja napadli so nekateri fantje v Hrastovici in mu pretili z revolverji. Med njimi so svoj član A. Dernovšek, A. Razpotnik, Jože Drofenik, kateri Dubrovnik, Jože Hribar in Blažič. Orožniki bodoči jih zaprli.

Ustrelili se je v Celju poštni uradnik Suprzednik. Vzrok samomora ni znan.

Salmijak namesto vina. V Ptiju je našel kerjeki sodarski pomočnik v žepu steklenico. Misli okraja, da je vino in je krepko potegnil. Ali v steklenici se je nahajal salmijak. K sreči je bil k pravnavnik kmalu pri roki, da je moža rešil.

Porotno sodišče v Celju pečalo se je te dni umorom, o katerem smo svoj čas že poročali. Šoštanjski okolici je namreč posestnica Amalija Francič umorila iz sovraštva mater svojega moža. Bi razredila je nesrečni starci čez 30 težkih ran inhodnih, ki jih z čevalji glavo skoraj popolnoma razmazala. Morilka je znana pijanka, s katero so imeli si znanci mnogo neprijetnosti. Razprava proti morilki se je preložila, da se jo zdravniško zavarovali, je li je duševno zdrava. Tat iz navlcam, je 35 letni kurjač Mlaker. Zaradi najrazličnih tativ, storjenih večidel v škodo vlogih

Prvadi, bil je obojen pred porotnim sodiščem na bruar let težke ječe. — L. 1900 sta umorila Francič in Agata Karsan neko Frančiško Pekič jarja Ivanjereki. Bila sta na smrt obojena. Pomalte, nad jima pa je Joh. Neiger iz Bazeljskega, kateri nici** dobil vsled soudležbe pri umoru 6 let težke bincice.

Ustrelili se je v Mariboru asistent južne leteznice Jos. Czizek v srce. Bil je takoj mrtev. Vedenec samomora šele 28 letnega moža je baje, okoli neka nevdzdravljiva bolezni.

Ptju. **V Dravo** je skočila v Mariboru 18 letna Fani Juvan iz Ljubljane. Nadzornik obitisch je nesrečno še pravocasno iz vode istrica tegnil. Baje je vzrok poskušenega samomora elje, katki v nesrečni ljubezni.

Cin blazneg. Rudarja Jerneja Borštnar v. Dnečku pri Trbovljah je zabodel njegov sin z vinjskim in ga težko ranil. Sinu se je zmešalo na Dnu in je bil že svoj čas v norišnici.

Na ledu vozili so se v Mariboru po Dravi in Štajerski mladenci. Kmalu bi to nevarno zabavo v Slovjenjem poplačali. Ledena plošča se je namreč (sejem) zbilja in moralni so v vodo posakati ter so se v. Dajbabi na suho rešili. — Pri Pobrežju se je rskegači v led učenec Stötzl. Rešil ga je komaj edstva, barto mizar g. Moser. Pazite bolj na mladino.

Samomor. Umobolna 66 letna starka Marija do odmreje skočila iz okna celjske bolnice in im ovata na mestu mrtva.

Smrdi, — prav hudo smrdi baje v marjaplatci, — "narodnem domu". Blagajnik Stegnar olja. Ispoveduje baje okoli, da manjka 1000 K. tvu na morda, — morda se kmalu o zadevi kaj bodoči izve...

Iz Koroškega.

Š-Mirove laži smrdijo res že do neba. ne razumemo, kje dobijo pobožni in posvetni, ice za azurirani in netonuzirani hlapci te cujne to Malo poguma, da vlečejo svoje sicer duševno tzu in oge čitatelje tako nesramno za nos. „Š-Mir“ iz svojih čitateljev in odjemalev naravnost beiterca dela. Tako piše v eni svojih zadnjih šteflostva k, da je orgljar Grafenauer pridobil koroškim

kmetom 50.000 kron podpore. Ta laž je pač že smešna. Kajti vsakdo ve, da je Grafenauer na Dunaju prava ničla in da služi vsak njegovih govorov zbornici k večjem v veliko zabavo. Res je in to se pa lahko dokaže, da sta dotočnih 50.000 kron podpore kmetom pridobila nemška napredna poslanca Nagele in Steinwender. Grafenauer, res je, da občujevi večidel z jesuiti in lažniki. Ali kot poslanec in človek bi moral imeti vendar toliko ponosa, da se ne bi bahali s tujimi pridobitki. Laž ima kratke noge, pane Grafenauer, in končno vam tudi najneumnejši izmed vašimi pristaši ne bodejo besedice verovali.

Deželnozborske volitve na Koroškem so že razpisane. Vršile se bodejo po sledenem vsporedu: Dne 24. marca se vršijo volitve poslancev iz splošnega (IV.) razreda. Zanje je vsaka občina volilni kraj. Ako bi bile potrebne ožje volitve, se vršijo dne 27. marca. Dne 29. marca se vrši volitve poslancev iz kmetskih občin (III. razred); ožje volitve za ta razred pa bodejo dne 31. marca. Dne 1. aprila pa se vršijo volitve poslancev mest, trgov in industrijskih krajev ter trgovskih in obrtnih zbornic (II. razred); ožje volitve za ta razred se bodejo vršile 3. aprila. Dne 5. aprila bodejo volitve iz veleposestva (A. razred). Naprednjaki, pripravljajte se na volitve!

Čez stopnice je padel železničar Franc Vokal v Št. Vidu na Glani in sicer tako nesrečno, da je kmalu potem umrl.

Smrt v plamenih. 2. t. m. zgorela je Čmatrjeva koča v Reisburghu v Labudu. 82 letna kmetica je skušala rešiti, kar je mogoče in bila pri temu težko opečena. Njeno hčerko pa so našli v razvalinah kot zgorelega mrlja. Nesrečni posestniki niti zavarovan ni bil.

Neusmiljena smrt. V Ledenicah pri Beljaku je zadela te dni neusmiljena smrt družino kmeta Ropecu prav hudo. Najprve je umrla žena kmetovega sina. Eno uro pozneje je izdihnil sam kmet. Oče umrle žene je še pri mrljach molil, ali četr ure pozneje je bil tudi on mrtev.

Mladat. 17 letni Albin Stridinger v Celovcu je ukradel svojemu ocetu 280 K. in srebrno uro. Policija je tička že zaprla.

Roparski napad. V oklici Feldkirchna sta napadla postopača Burggraf in Affenberger nekega kmeta in ga oropala za 160 K. Misleča, da je mrtev, sta ga pustila ležati. Kmet je sicer težko ranjen, ali prišel je vendar še domu. Roparja sta že zaprta.

Po svetu.

Cigan in duhovnik. Cigan je šel na lov in ustrelil zajca. Sreča ga duhovnik in mu veli: „Ne boš znal iz kože dejati živali; pojdi da to storji moj kuhan, ki ga bo imenitno spekel; jedla bova pečenko, pila izvrstno vino in se dobro imela.“ Cigan mu sledi. Farovski kuhan zajeca odere, speče ter prinese na mizo v skledi, pokriti s prtom. Cigan in duhovnik pijeta in se dobro imata. Na to reče duhovnik: „Pozno je že, daj, da se preje nasipa v potem pojave zajca; kje boš ti ležal; jaz bom na divanu.“ — „Jaz pa za vratmi“. Vležeta se in duhovnik kmalu trdo zaspri. Cigan, videč, da duhovnik močno spi, vstane, odkrije skledo in po zajeo pečenko, prti pa pogrne nazaj. Kmalu se duhovnik zbuli in pocuka tudi cigana. „Ali si kaj sanjal?“ vpraša duhovnik. „Jaz sem imel sanje, da sem plezel po lestvi v nebesa.“ — „Meni se ni nič sanjalo“, odvrne cigan. — „Pojdi, da sneva zajca,“ povabi duhovnik cigana in se vsede k mizi; toda ko odgrne skledo, zapazi, da je pečenko izginila, in začuden vpraša cigana: „Si ti pojedel zajca? — „Da, gospod!“ — „Zakaj si to storil brez mene?“ — „Gospod, misil sem, da vas ne bo več nazaj iz nebes!“

Poraba tobaka na Avstrijskem kaže v preteklem letu to sliko, da se je manj pokadiilo, ali boljše vrste. Cigar se je n. p. za 11 milijonov manj pokadiilo kakor prejšno leto, vendar pa je dobila država od njih za 130.000 kron kron več. Opaziti je tudi, da se kade vedno bolj cigarete. Tako se je pokadiilo lani čez 4.348 milijonov komadov cigaret. Torej slabješi tobak nočijo Avstrijan več kaditi. Zanimivo je, ako se pregleda tobaka in kadenje se tikoče številke od leta 1875 in leta 1907. Leta 1875 je prišlo srednjo na vsacega Avstrijana 49 cigar, 2 ciga-

reti, 1.143 gramov kadilnega tobaka in 113 gramov tobaka za šnofanje. Leta 1907 pa je prišlo na vsacega Avstrijana 44 cigar, 163 cigaret, 877 gramov kadilnega tobaka in 42 gramov tobaka za šnofanje.

O potresih se zadnji čas zaradi grozovite nesreče na Italijanskem mnogo čita. Zanimive so številke, ki se tičejo potresov. Tako je bilo pri raznih potresih ubitih:

Leta 1775 v Lissabonu . . .	50.000	oseb
1812 „ Caracasu . . .	12.000	"
1968 „ Peru . . .	20.000	"
1902 „ Martinique . . .	30.000	"
1906 „ San Francisku . . .	1.000	"
1906 „ Valparaisu . . .	400	"
1907 „ Jamaiki . . .	700	"

V zadnjem potresu na spodnjem Italijanskem pa je našlo celo nad 160.000 oseb svojo smrt.

Gospodarske.

Paradiško jabolko ali ivanček je en do 2 m visok grm, katerega posamezne vkoreninjene mladike se rabijo za podlagu, kadar se hoče izgojiti pritlikave jablane. Ako se cepi jablan na to podlagu, začne roditi drevces zgodaj in rodri pri tem obilo. Da se dobri kolikor mogoče veliko koreninčnih izrastkov, vsadi naj se ivanček v gnijeno in rahlo zemljo in prerezje mladike za kado pod visoko od tal. V prvem ali še boljše v drugem letu, ko so se izrastki dodobra vkoreninili, naj se jih izkopije previdno, nato spomladi pocepi in vsadi v drevesnico. Na stalno mesto naj se presajajo dvoletne cepljenice in tam izgovi iz istih začeljena oblike. Na to podlagu naj se cepi le take vrste jabolk, ki dajejo najboljše, najlepše in najdebejše sadje, kakor: beli zimski kalvil, Kanada, Grafenstajnec, zim. zl. parmena, cesar Aleksander, Ananas, Orleanka, velika kaselska rajneta in Bismarkovo jabolko.

Katera umetna gnojila se sme mešati med seboj in katera ne? Superfosata se ne sme mešati s Tomaževim žlindrom in kalijem, z drugimi gnojili pa lahko meša kardarkoli se hoče. Tomažev žlindra se ne sme mešati s superfosatom, hlevskim gnojem in žvepleno-kislom amonijakom, meša se pa lahko vsak čas s čilskim solitrom in kalijem, s kajnitom in kalijevem soljo s čilskim solitrom in kalijem, s kajnitom in kalijevem soljo, hlevski gnoj se ne sme mešati s Tomaževim žlindrom in kalijem, meša se pa lahko vsak čas s superfosatom, kajnitom, čilskim solitrom, kajnito soljo in žvepleno-kislom amonijakom. Kajnit se lahko meša, kadar se hoče s superfosatom, hlevskim gnojem, čilskim solitrom, kalijevem soljo, z žvepleno-kislom amonijakom, kajnito soljo, s kajnitom in kalijevem soljo, s kajnitom in kalijevem soljo in žvepleno-kislom amonijakom, s Tomaževim žlindrom in kalijem pa le tik pred uporabo. Žvepleno-kislisi amonjak se ne sme mešati s Tomaževim žlindrom in kalijem seme se pa mešati vsak čas s superfosatom, hlevskim gnojem, čilskim solitrom, kajnitom in kalijevem soljo. Kalij se ne sme mešati s superfosatom, hlevskim gnojem in žvepleno-kislom amonijakom, s Tomaževim žlindrom in kalijem solitrom se lahko meša vsak čas seme se pa mešati le tik pred uporabo s kajnitom in kalijevem soljo.

Pognojite travnike! Skrbite, da dobijate travnik kolikor mogoče veliko kalija, pa tudi precej fosforove, kislino, ker tudi slednje ni nikdar odveč. Pognojite to rajo s kalijevem soljo in sicer vsak hektar s 6—7 kv. kajnita in 3 kv. Tomaževe žlindre. Raztrošite gori navedeno čimprej mogče!

S čim naj se namaže les pri gnojničnih gredicah! Najboljše je, če se namaže obod in okvirje pri gnojničnih gredicah z lesnim katramom. Ko se ima namažati, naj se ga zavre na žrjavici in v vremi namaže les, da se bolj napije. Vsakokor pa mora biti dotočni les popolnoma suh. Tudi okna pri cvetličnjakih je najbolje napojiti s katramom, enako tudi deske, ki služijo za pokrivjanje gnojničnih gredic. Olnata barva sicer kolikor toliko prepreči, pa le deloma, da les ne gnije, ali les gnije kljub temu od znotraj vsled vodenih pare, ki puhti iz gnoja.

Mrzlotekoči cepilni vosek se napravi, ako se raztopi 1 kg smrekove smole na žrjavici, odmakne da leč odognja in doda nato dobro osminko špiritu in 2, žlici lanenega olja. Ko je cepilni vosek zgotovljen, zapre naj se ga v longe ali kositarne škatle neprodušno. Ako bi pa kljub temu ne bi dovolj tekoč, naj se ga vnovič na žrjavici sepreže in doda potem nekoliko špirita. Ta cepilni vosek ima pred drugimi to prednost, da je vedno mrzel tekoč, vsi drugi cepilni voski se pa strde in treba jih je pred uporabo segreti nad ognjem.

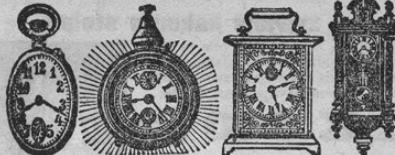
Jajca za valjenje, ki se jih je dobilo od drugod in so se vsleči preči pretesla, naj se dene v klini hladen prostor in jih pusti počivati najmanj dva dni, da se jajčja vsebina zopet umiri. Nato naj se jih še le podloži pod koljko, kajti če se jih podloži takoj, ko so dosegla na mestu, se jajca slabo izvaze.

Odrezane ali utrgane cvetke ostanejo dalj časa sveže, ako se jih vtakne s spodnjim koncem v vodo kateri se je dodalo za novejo ost kuhinjske in ravno tokiko amonijakove soli.

Presajena drevesa se ne sme prezgodaj trdnat

5000 ur zastonj

Katalog posljem vsakomur brez plačila zastonj in prosto.

kron	kron	kron	kron
Rok. sat. 8—	Budilica 2·40	J. bedilica 8—	Ura na per. 6—
Stol. Rok. 6—	Svetla cil. 8—	Schlußw. 8—	dolj 70 cm. 7—
Stol. Rok. 7—	Stop. zvon. 9—	Godna. 10—	Stop. zvon. 9—
Stol. dvojni kuhinj. ura 8—	6 valkova. 12—	Zhubilino 10—	Z godbo. 12—
manetij 8—			

Original Omega, Schaffhausen, Glashütte, Helios, Amalfi, c. k. izkušeno, od K 13—; srebrno in zlato blago po originalnih fabričkih cenah. 3 leta garancija. Izmenjava ali denar nazaj.

Max Böhnel, Dunaj

IV. Margaretenstrasse 27/27 v lastni hiši.
Zaprisedeni cenitelj in strokovnjak. Najveja in najstareja
tvrdka. Osnovana 1. 1840.
5000 slik-katalog zastonj in poštne proste. 594

Potnik v Ameriko
Nateri želijo sebro, po ceni in
zanesljivo potovati naj se obrnejo
na Simona Kmetelza
v Ljubljani Kolodvorske ulice 26.
Kakovostna Pejsnila doje se brezplačno.

V ptujskem mestnem sopar- nem kopališču

se dobijo odsihmal kopele s hlaponom po sleden-
čih kako znižanih cenah. Vsak navaden dan ob
1. uri popoldan in vsako nedeljo in vsak praznik
ob 1/2. uri predpoldan za 60 vin. (30 kraj-
carjev.) 576

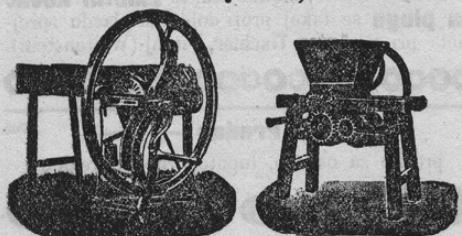
Vedstvo ptujskega mestnega kopališča (Pettauer
Badeanstalt).

20 kron

dobi tisti, ki mi takoj 2 dekli, eno k otrokom
in eno za gospodarstvo na Korosko priskrbi.
Ponudbe pod „20 diskret“ v upravnino
„Štajerca“. 56

Fabrika kmetskih in vinogradniških
mašin

Jos. Dangl's nasled. v Gleisdorfu
(Štajersko)

prizorična najnovejše vitale mlatilne stroje, stroje za rezanje krme, šrot-mline, za rezanje repe, rebler za korzo, sesalnice za gnojnicu, trijerje, stroje za mah, grablje za mrve, ročne grablje (Handslepp- und Pferdeheuerchen) za mrvo obračati, stroj za košnjo trave in žitja, najnovejše gleisderske sadne mline v kamenitih valčkih zacinane, hidravlične prese, prese za sadje in vino. (Orig. Oberdruck Differential Hebelpresswerke) patent „Duchscher“, dajo največ tekočine, se dobijo le pri meni. Angleške nože (Gusstahl), rezervne dele, prodaja mašin na čas in garancije. — Cenik zastonj in franko.

Ceno perje za postelj

ena kila sivega, Šlisanege K 2—, na pol belega K 2·80, belega K 4—, prima mehke K 6—, visoko prima, najboljša vrsta K 8—, peresje (daunen) sivo K 6—, belo K 10—, od 5 kil naprej franko!

Gotove postelje

iz lesnega, rdeče, plave, rumene ali belega inleta (Nanking), ena tubna, velikos 170×116 cm. z 2 glavnima blazinoma, 80×85 cm., dobro napolnjene, z novim, sivim, čistim, krepljenim in trajnim perjem K 16—. Napolna K 20—, daune K 24—, tubna sama K 12—, 14—, 16—, glavne blazine K 3—, 2·50, 4— poslje po povzetju, zavoj gratis, od K 10— naprej franko! 728

Max Berger, Deschenitz št. 229, Böhmerwald.

Kar ne dopade, denar nazaj ali izmenjava. Cenik zastonj in franko.

Meščanska parna žaga.

Na novem lentnem trgu (Lendplatz) v Ptiju
zraven klalnice in plinarske hiše postavljena je
nova parna žaga vsakemu v porabo.

Vsakemu se les hlodi, itd. po zahtevi takoj raz-
žaga. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtati in
spahati i. t. d. 58

Vzdržanje zdravega

želodca

temelji v glavnem v vzdržanju pospeševanju, in ure-
vanju prehavljanja ter odstranjuju neprijetnega za-
lejanja (Stuhrluftopfung). Dobro, izdrževalnih ze-
lejanj pripravljeno, apeti in prehavljanje, pospešujejoč sred-
stvo, ki odstrani znane posledice nezmernosti, napadne di-
jetje, prehlašenje, zamračenje, sestava preobilne kislino n. p.
„Sodbenzen“, napenjanje itd. in krčne bolečine odstrani in
zmanjša. Roka balsam za želodec iz apo-
teke B. Fagner v Pragi.

Svarilo! Vsi deli zavitka nosijo po-
stavno depozirano varstveno
marko.

Glavni depot: Apoteka
B. FRAGNER, c. kr. dvorni lifierant
„zum schwarzen Adler“ PRAGA, Kleinsitte 203 kot Nerudaste.

Postna pošiljka vsak dan.
1 cela steklenica 2 K, 1/4 stekl. 1 K. Po pošti proti naprej
pošiljati K 1·50 se 1 malo steklenico, K 2·80
pa 1 veliko steklenico, K 4·70 2 veliki, K 8—
4 velike, K 22— 14 velikih steklenic franko
vseh stacionar Avstro-Ogrske pošiljki. Depot
v apotekah avstrijskih.

Svarilo

pred osleparjenjem!

Opozorjam cenjene čitatele tega lista,
da posnemajo tuji v zadnjem času že-
pet moje inzerate ter da prodajajo na-
vadne plehnate ure, ki se jih dobijo
po K 3—, kot prave „železniške Roskopf“.
Prave „železniške Roskopf“ ure, katere prodajamo že mnogo let v
polno zadovoljnost c. k. državnih želez-
nic, se dobijo le z zgorašno varstveno
marko po mojo firmi in so vsa druga
naučnana navadne sleparje.

Moja originalna „železniška Roskopf“
kosta brez sekundnega kazalca K 7—,
sekundnini kazalcem K 8—. 8 leta
garancija. Se pošlje po povzetju

Max Böhnel, Dunaj

IV. Margaretenstrasse 27/27
urar, sodn. zapris. cenilnik in strokovnjak.
Katalog s 5000 slikami zastonj in po-
štne proste. 699

Mestna uprava v Pt.

prodaja:

Koreninske trt

40.000 komadov Portalis in Mont

Rezne trte

90.000 komadov Riparia

25.000 " Montikola

20.000 " Solonis

Cene po dogovoru.

Lancaster od K 26—, flobert-puške od K
pištole od K 2, samokresi od 5—. Popr
po ceni.

Cenik s slikami franko.

F. Dušek, Opočno

št. 104 a. d. Staatsbahn, Böhmen.

Varstvena marka „Anker“
Liniment Caspici comp.
nadomestilo za

anker-pain-expeller
je znano kot odpeljalobe, izvrstne in bolečine odstrani
sredstvo pri prehlajenju itd. Dobri se v vseh apotekah
1·40 in K 2—. Pri nakupu tega priljubljenega
sredstva naj se pazi na originalne steklenice v sklopu
našo varstveno znakom „Anker“, potem se dobijo
to sredstvo.

Dr. Richter je apoteka „zlati ley“
v Pragi, Elisabetstr. št. 5 nov.
Razpošilja se vsak dan. 690

Pravo domačé pla

za rjuhe in obleko priporoča vedno v ve-
logi trgovina

Brata Slawitsch v Pt.

(pri mostu Wagplatz).

Pozor, gospodje in gospodice!

V svoji lekarniški praksi, katerega
vršujem že več nog 30
mi je posreduje iznajti
sredstvo za rast las in pr
izpadanju — KAPILOR
Povzroča, da postanejo
dolgi in gosti, odstranjuje
haj in vsake kožno
na glavi. Naročila naj
vsake družine. Ima pri
zahvalnic in priznanje. Stane poštne proste na
posto lonček 3 K 60, 2 lončka 5 K. Naročila, je iz
samo od mene pod naslovom

PETER JURIŠIĆ

lekarnar v Pakracu št. 200 v Slavon

Hranilnica (Sparkassa) vlad. državnega mes

Vstanovljena
leta

1862.

Čekovnemu ra-
čunu št. 808051
pri c. kr. po-
štno-hranilničem
uradu.

Mestni de-
urnari zavod.

Giro konto pri
podružnici avst.
ogrsk. banke
v Gradcu.

Uradne ure

za poslovanje s
strankami ob de-
lavnih od

8 - 12 ure.

Pt.

Igr

priporoča se glede vsa-
kega med hranilnične zadeve spada-
jočega posredovanja, istotako tudi za posredo-
vanje vsakoršnega posla z avst. ogrsk. banko.

Strankam se med uradnimi urami radovljeno in brezplačno

vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.
Ravnateljstv